

Přání na cestu

Opera Slavica. 1991, vol. 1, iss. 1, pp. 2-

ISSN 1211-7676 (print); ISSN 2336-4459 (online)

Stable URL (handle):

<https://hdl.handle.net/11222.digilib/115707>

Access Date: 01. 12. 2024

Version: 20220831

Terms of use: Digital Library of the Faculty of Arts, Masaryk University provides access to digitized documents strictly for personal use, unless otherwise specified.

PRÁNI NA CESTU

Co přát do vínku novému časopisu, který má ctižádost osvědčit kontinuitu rusistického a slavistického bádání i v době, která podobnému úsilí není příliš nakloněna?

Především se budeme muset naučit "dělat" odborný časopis vlastními silami, to znamená jinak, než bylo dosud zvykem. Znamená to zvládnout technickou stránku vydávání, poradit si s novou právní situací, novými pravidly a předpisy. Pokusit se obstat i v mezidobí, kdy vlastně nevíme, co bude zítra. Nepomůže nám předkládat plány ani "ideové" či jinak zdůvodňovat potřebnost podobného podnikání. Zodpovědnost za všechno přebíráme sami. S rizikem, že ztroskotáme pro nepředvídatelné technické, ekonomické nebo organizační překážky. Jsme si vědomi, že přinejmenším v počátečním období nemůžeme počítat s honoráři, že naopak bude asi potřeba podpořit nové dílo i z vlastní už i tak dosti prázdné kapsy. Pro toto všechno jsme se rozhodli a jsme překvapeni a potěšeni zjištěním, že podobného smýšlení je i mnoho našich kolegů - slavistů a rusistů z nejrůznějších míst republiky, kteří projevili ochotu s námi spolupracovat.

Nepochybně nás všechny spojuje a povzbuzuje vědomí, že naše obory, které tradičně byly integrální součástí naší vědy a kultury, se v dnešní době ocitly v nezáviděníhodné situaci z důvodů, které jsou sice psychologicky pochopitelné, leč vzhledem k našim kulturním tradicím a našemu postavení v Evropě nepřiliš prozirávé. Bylo by jisté zbytečné, abychom se o tom navzájem přesvědčovali. Všichni cítíme potřebu čelit této momentální nepřízni osudu, abychom po čase nemuseli zase v nějaké celostátní kampani dohánět, co jsme podcenili v rozvíjení znalosti jazyků a kultur zemí, které byly, jsou a zůstanou našimi nejvýznamnějšími sousedy. Věříme, že i tato problematika najde v budoucnu místo na stránkách našeho časopisu a že se nám podaří přispět k tomu, aby společenské klima, až opadnou emoce a ztíší se nejextrémnější hlasy, vrátilo slavistice, zvláště pak ruskému jazyku a kultuře, to místo, které jim u nás tradičně a právem náleželo.

Za pomoc a podporu v tomto úsilí děkujeme České asociaci ruštinářů i všem ostatním, kdo nám pomáhali uskutečňovat náš záměr. Přejeme si pak dobré autory a kritické čtenáře, kteří by měli ve vzájemné vazbě rozhodnout, v jaké podobě, s jakým obsahem a pro koho bude časopis existovat.

Redakce